

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם כן, הוה ליה אניגרון עיקר ושמן טפל.											ז	לר.
זה הכלל: כל שהוא עיקר ועמו טפלה - מברך על העיקר ופוסט את הטפלה.	ותנן:										ז	לר.
הכא במאי עסקינן - בחושש בגרונו.											!	לר.
החושש בגרונו - לא יערענו בשמן תחלה בשבת, אבל נתן שמן הרבה לתוך אניגרון וכולע.	דתניא:										!	לר.
פשיטא											ז	לר.
מהו דתימא כיון דלרפואה קא מכיין - לא לברייך עליה כלל, קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה בעי ברוכי.											!	לר.
קמחא דחיטי, - רב יהודה אמר: בורא פרי האדמה	[רב יהודה]										◆	לר.
שהכל נהיה בדברו.	רב נחמן:										◆	לר.
לא תפלוג עליה דרב יהודה, דרבי יוחנן ושמואל קיימי כוותיה	רבא לרב נחמן:										■	לר.
שמן זית - מברכין עליו בורא פרי העץ	דאמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:										■	לר.
אלמא: אף על גב דאשתני - במלתיה קאי הא נמי, אף על גב דאשתני - במלתיה קאי.											■	לר.
מי דמן התם - לית ליה עלויא אחרינא, הכא - אית ליה עלויא אחרינא בפת.											ז	לר.
וכי אית ליה עלויא אחרינא לא מברכין עליה בורא פרי האדמה אלא שהכל?											ז	לר.
אקרא חייא וקמחא דשערי מברכין עלייהו שהכל נהיה בדברו	והא אמר רבי זירא אמר רב מתנא אמר שמואל:										■	לר.
מאי לאו, דחיטי - בורא פרי האדמה											ז	לר.
לא, דחיטי נמי, שהכל נהיה בדברו.											!	לר.
ולשמעין דחיטי וכל שכן דשערי?											ז	לר.
אי אשמעין דחיטי - הוה אמינא: הני מילי דחיטי, אבל דשערי לא לברייך עליה כלל - קמשמע לן.											!	לר.
ומי גרע ממלח וזמית?											ז	לר.
על המלח ועל הזמית אומר שהכל נהיה בדברן	דתנן:										■	לר.
אצטריך, סלקא דעתך אמינא: מלח וזמית - עביד אינש דשדי לפומיה, אבל קמחא דשערי, הואיל וקשה לקוקיאני - לא לברייך עליה כלל קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה - בעי ברוכי.											!	לר.
קורא - רב יהודה אמר: בורא פרי האדמה	[רב יהודה]										◆	לר.
שהכל נהיה בדברו.	שמואל:										◆	לר.
רב יהודה אמר בורא פרי האדמה - פירא הוא	[רב יהודה]										■	לר.
ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו - הואיל וסופו להקשות.	[שמואל]										■	לר.
שיננא כוותך מסתברא, דהא צנון סופו להקשות ומברכין עליה בורא פרי האדמה.	שמואל לרב יהודה:										■	לר.
ולא היא, צנון נטעי אינשי אדעתא דפוגלא, דקלא - לא נטעי אינשי אדעתא דקורא.											■	לר.
וכל היכא דלא נטעי אינשי אדעתא דהכי - לא מברכין עליה? והרי צלף, דנטעי אינשי אדעתא דפרחא											ז	לר.
על מיני נצפה על העליון ועל התמרות אומר: בורא פרי האדמה ועל האביונות ועל הקפריסין אומר: בורא פרי העץ	ותנן:										■	לר.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צ'לף - נטעי אינשי אדעתא דשותא, דקלא - לא נטעי אינשי אדעתא דקורא.	רב נחמן בר יצחק:											!
ואף על גב דקלסיה שמואל לרב יהודה, הלכתא כותיה דשמואל.												!
צ'לף של ערלה בחוצה לארץ - זורק את האביונות ואוכל את הקפרסין.	רב יהודה אמר רב:											!
למימרא, דאביונות פרי וקפרסין לאו פירי?												!
על מיני נצפה על העלים ועל התמרות אומר בורא פרי האדמה, ועל האביונות ועל הקפרסין אומר בורא פרי העץ	ורמינהו:											!
הוא דאמר כרבי עקיבא												!
צ'לף - מתעשר תמרות ואביונות וקפרסין	דתנן, רבי אלעזר:											!
אין מתעשר אלא אביונות בלבד, מפני שהוא פרי.	רבי עקיבא:											!
ונימא: הלכה כרבי עקיבא												!
אי אמר הלכה כרבי עקיבא, הוה אמינא - אפילו בארץ, קמשמע לן: כל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ, אבל בארץ לא.												!
ונימא: הלכה כרבי עקיבא בחוצה לארץ, דכל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ												!
אי אמר הכי, הוה אמינא: הני מילי - גבי מעשר אילן, דבארץ גופא מדרבנן, אבל גבי ערלה דבארץ מדאורייתא - אימא בחוצה לארץ נמי נגזר, קמשמע לן.												!
רבינא אשכחיה למר בר רב אשי דקא זריק אביונות וקאכיל קפרסין.	[רב אשי]											!
מאי דעתך - כרבי עקיבא דמיקל, ולעביד מר כבית שמאי דמקילי טפי	אמר ליה: [רבינא]											!
צ'לף, בית שמאי אומרים: כלאים בכרם	דתנן: [בית שמאי]											!
אין כלאים בכרם	בית הלל:											!
אלו ואלו מודים שחייב בערלה.	[אלו ואלו מודים]											!
הא גופא קשיא אמרת צ'לף, בית שמאי אומרים: כלאים בכרם, אלמא מין ירק הוא, והדר תני: אלו ואלו מודים שחייב בערלה, אלמא מין אילן הוא												!
הא לא קשיא בית שמאי ספוקי מספקא להו, ועבדי הכא לחומרא והכא לחומרא.												!
מכל מקום, לבית שמאי הוה ליה ספק ערלה												!
ספק ערלה בארץ ישראל - אסור, ובסוריא - מותר, ובחוצה לארץ - יורד ולוקח, ובלבד שלא יראנו לוקט	ותנן:											!
רבי עקיבא במקום רבי אלעזר עבדינן כותיה, ובית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.												!
ותיפוק ליה דנעשה שומר לפרי, ורחמנא אמר: (ויקרא י"ט) וערלתם ערלתו את פריו - את הטפל לפרי, ומאי ניהו - שומר לפרי												!
היכא אמרינן דנעשה שומר לפרי - היכא דאיתיה בין בתלוש בין במחובר, הכא - במחובר - איתיה, בתלוש ליתיה.	רבא:											!
פיטמא של רמון מצטרפת, והנץ שלו אין מצטרף	איתביה אביי:											!
מדקאמר הנץ שלו אין מצטרף, אלמא דלאו אוכל הוא												!
קליפי רמון והנץ שלו, קליפי אגוזים והגרעינין - חייבין בערלה	ותנן גבי ערלה:											!
היכא אמרינן דנעשה להו שומר לפרי - היכא דאיתיה בשעת גמר פירא, האי קפרס ליתיה בשעת גמר פירא.	אלא אמר רבא:											!
איני?												!
הני מתחלי דערלה - אסירי, הואיל ונעשו שומר לפרי	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ושומר לפירי אימת הוי' - בכופרא, וקא קרי ליה שומר לפירין											ז	לז:
רב נחמן סבר לה כרבי יוסי											!	לז:
סמדר - אסור מפני שהוא פרי	דתנן, רבי יוסי										!	לז:
ופליגי רבנן עליה.											!	לז:
ובשאר אילני מי פליגי רבנן עליה?	מתקיף לה רב שימי מנהרדעא:										ז	לז:
מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית? בית שמאי אומרים: כל האילנות משויציא	והתנן: [בית שמאי]										ז	לז:
החרובין משישרשו, והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו, ושאר כל האילנות - משויציא	בית הלל:										ז	לז:
הוא בוסר, הוא גרוע, הוא פול הלבן.	ואמר רב אסי:										ז	לז:
פול הלבן סלקא דעתך?											ז	לז:
אלא אימא: שיעורו כפול הלבן.											ז	לז:
מאן שמעת ליה דאמר: בוסר - אין, סמדר לא - רבנן, וקתני: שאר כל האילנות משויציא											ז	לז:
היכא אמרינן דהוי שומר לפרי - היכא דכי שקלת ליה לשומר מיית פירא, הכי - כי שקלת ליה לא מיית פירא.	אלא אמר רבא:										!	לז:
הוה עובדא ושקלוה לנץ דרמונא - ויבש רמונא, ושקלוה לפרחא דביטיתא - ואיקיים ביטיתא.											o	לז:
פלפלי - רב ששת אמר: שהכל	[רב ששת]										◆	לז:
לא כלום.	רבא:										◆	לז:
ואזדא רבא לטעמיה											■	לז:
כס פלפלי ביומי דכפורי - פטור, כס זנגבילא ביומא דכפורי - פטור.	דאמר רבא:										■	לז:
ממשמע שנאמר: וערתם ערלתו את פריו, איני יודע שעץ מאכל הוא? אלא מה תלמוד לומר עץ מאכל - להביא עץ שטעם עזו ופריו שוח, ואיזהו - זה הפלפלין, ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה, וללמדך שאין ארץ ישראל חסרה כלום, שנאמר: (דברים ה') ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה	מיתבי: היה רבי מאיר אומר:										ז	לז:
לא קשיא: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.											!	לז:
כס זנגבילא ביומא דכפורי - פטור.	רבנן למרימר:										■	לז:
האי המלתא דאתיא מבי הנדואי - שריא, ומברכין עליה בורא פרי האדמה	והא אמר רבא:										ז	לז:
לא קשיא: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.											!	לז:
חביץ קדרה, וכן דייסא רב יהודה אמר: שהכל נהיה בדברו	[רב יהודה]										◆	לז:
בורא מיני מזונות.	רב כהנא:										◆	לז:
בדייסא גרידא כולי עלמא לא פליגי דבורא מיני מזונות, כי פליגי - בדייסא כעין חביץ קדרה											■	לז:
שהכל - סבר דובשא עיקר	רב יהודה:										◆	לז:
בורא מיני מזונות - סבר סמידא עיקר.	רב כהנא:										◆	לז:
כותיה דרב כהנא מסתברא	רב יוסף:										■	לז:
כל שיש בו מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות.	דרב ושמואל דאמרי תרויהו:										■	לז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל שיש בו מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות	גופא, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◇	<	לו:
כל שהוא מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות.	ואיתמר נמי, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												◇	לו:
וצריכא: דאי אשמעינן כל שהוא - הוה אמינא משום דאיתיה בעיניה, אבל על ידי תערובות - לא, קא משמע לן, כל שיש בו. ואי אשמעינן כל שיש בו, הוה אמינא כל שיש בו חמשת המינים - אין, אבל אורז ודוחן - לא, משום דעל ידי תערובות אבל איתיה בעיניה - נימא אפילו אורז ודוחן נמי מברכין עליו בורא מיני מזונות קמשמע לן: כל שהוא מחמשת המינים הוא דמברכין עליו בורא מיני מזונות לאפוקי אורז ודוחן, דאפילו איתיה בעיניה - לא מברכין בורא מיני מזונות.													◇	לו: